

paa en Afstand af 1,600 Alen. Det maa i sidste-nævnte Henseende erindres, hvad jeg allerede til-lod mig at gjøre opmærksom paa ved Finans-lovens 1ste Behandling, at naar man andetsteds skyder paa Afstande af indtil 2—3,000 Alen med Haandvaaben, gaar det ikke an, at vi hos os blive staaende ved Skydning paa indtil 1,200 Alen, og naar der her ikke forlanges mere, end at der skal tilveiebringes Skydebaner, hvorpaa der kan skydes i en Afstand af indtil 1,600 Alen, synes det mig at være en meget beskednen Forbring. Jeg skal altsaa ikke fremsætte nogenformhelt Ind-vending imod Forslagets Realitet, nemlig med Hensyn til, hvad der her ønskes, thi det finder jeg baade billigt og berettiget. Derimod er der et andet Hensyn, som der maaste kunde være Anled-ning til at gjøre til Gjenstand for nærmere Om-tale, og det er nærmest det, der har foranlediget mig til at begjære Ordet. Da man i Samlingen 1866—67 forhandlede Spørgsmaalet om Tilveie-bringelse af nye Skydebaner for Haandvaaben, havde man ikke særlig Opfordring til at tænke paa Muligheden af, at Liden kunde føre med sig Nød-vedigheden af at give Skydebanerne en meget forøget Længde, og jeg skal altsaa ikke ligeoverfor, hvad der da skete, fremsætte nogen Anke. Men der er et andet Hensyn, som formentlig kunde og burde være taget i Betragtning. Man glemte, at det var lidet ønskeligt, at lægge Artilleriets og Infanteriets Skydebaner saa nær op til hinanden, at Brugen af de første hindrede Brugen af de sidste. Stod dette Moment ikke klart dengang, har Erfaringen i Tidens Løb bevist, hvilke høist uheldige Følger det har haft saavel for Artilleriet som for Infanteriet, og jeg skal eksempelvis blot anføre, at i August og September Maaned sidste Aar har Forholdet været det, at i August Maa-ned har der fundet Afspærring Sted af Skydning paa Fodfolkets Baner i et Antal af 13 Dage og i September Maaned i et Antal af 18 Dage, selv-følgelig ikke hele Dage, men til forskjellige Tider paa Dagen, nærmest foranlediget ved, at, naar der fra det faste Batteri eller Forsøgsbanen foretages Skydning med Sprængprojektiler, kunne Fodfolkets Baner ikke benyttes. Det er det Hensyn, som det forekommer mig, at der kunde være Grund til nu at tage under nærmere Overveelse. Maaste vil man sige: Ja, men disse Spærringer ville dog nu ikke volde saa stor Inkonveniens som før, be-grundet paa, at det Antal Rekruter, som man i Fremtiden vil have, er noget mindre end tidligere; men, dette indrømmet, maa det dog erindres, at, skal Skydningen nu føres ud paa Afstande fra 12—1600 Alen, bliver der fire Afstande mere at skyde paa, og da enhver Rekrut skal skyde 10 Skud paa hver Afstand, skal hver Mand altsaa gjøre 40 Skud mere. Det, der vindes paa den ene Maade, tabes altsaa paa den anden. Som Forholdene nu ere, er det saavel for Artilleriet som ogsaa for Fodfolket vanskeligt at tilveiebringe

den systematiske Ordning af denne saa vigtige Disciplin, og jeg skal derfor tillade mig at hen-stille til nærmere Overveelse for det eventuelle Udvalg, om der ikke er en Mulighed tilstede for, at man ved denne Sags Ordning kunde træffe Foranstaltninger, sigtende til, at den Spærring, som for begge Vaaben har været saa hinderlig, kan paa en eller anden Maade, om ikke ganske overvindes, saa dog væsentlig gøres mindre.

Sage: Der er angivet to Fremgangs-maader i det forelagte Lovforslag til at tilveie-bringe den forlængede Afstand. Den ene, der kun er omtalt, er Expropriation, og den anden der er bragt i Forslag, er Anlægget af Diger og Inddæmningen af et større Areal. Jeg maa her-til bemærke, at det forekommer mig, at de Op-løsninger, der ere givne, ikke ere fuldstændig fyl-destgjørende. Det er jo omtalt, hvad det vil koste at anlægge Digerne, men det er ikke omtalt, hvad de aarlige Afgifter, som følge med et saa-dant Anlæg, andrage. Man maa nemlig erindre, at ikke alene Digerne skulle vedligeholdes, men at ogsaa Vandet skal pumpes ud af det Areal, der bliver dæmmet ind fra Havet. Det er endda et Spørgsmaal, om ikke den Del af Vandet, der kommer fra Laarnby, og som ledes ud paa det Sted, ogsaa nødvendigvis maa pumpes ud. Jeg tror, at finansielt set vil Negativet omtrent blive Et, enten man exproprierer for en halv Mil-lion eller man inddæmmer til et Beløb af 358,000 Kr. og aarlig anvender idetmindste 10—12,000 Kr. derpaa. Det er iøvrigt vist en billig Be-regning, at man kunde holde denne Inddæmning tør for 10—12,000 Kr. Der er imidlertid en tredie Wei, som ikke er omtalt, og som jeg ikke veed, om den ærede Minister har taget under Over-veelse, men som jeg har positiv Grund til at tro ikke alene er den billigste, men vistnok ogsaa for Artilleriet er lige saa hensigtsmæssig som en Ind-dæmning, og det er at slutte Afkord med Be-boerne om mod en aarlig Afgift at faae Ret til at skyde over deres Arealer. Det er Noget, der ikke er ukendt, det finder Sted for Diebliffet, skøndt Ministeriet for endel først har exproprieret og saa bortleiet det Areal, over hvilket det skydes, hvilket jeg ikke anser for hensigtsmæssigt. Be-boerne ere hange for Expropriation, og jeg kan tilføie, ogsaa for Inddæmningen, fordi Hentning-en af Tang spiller en stor Rolle for Amagerne, der bruge den til deres Havesager. Tillige vil denne Inddæmning jo komme til delvis at spærre for Kalsbeodstrand og dæmme Vandet saaledes op, at den sybligste Del af Amager vil komme til at lide under Høivande. Jeg veed som sagt, at Be-boerne ialtsald ere meget ængstelige i saa Henseende, og naar man altsaa imod en aarlig Afgift for Retten til at skyde over Lørderne vilde kunne berolige dem og tillige undgaa en Afgift paa 358,000 Kr., foruden at man bliver fri for